

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: **M. J.**
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Němcem
sídlem Opletalova 4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2022, č. j. KUKHK-
21566/DS/2021/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 1. 3. 2022 domáhal v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým

bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 22. 11. 2021, č. j. P/603/2021/OP/Vod, č. dokumentu MMHK/208591/2021/OP/Vod (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
3. Přestupku se žalobce měl dopustit v nedbalosti nevědomé tím, že dne 18. 2. 2021 v 16:30 hodin řídil na pozemní komunikaci v Třebelčovicích pod Orebem silniční motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, kdy na vozidle, v rozporu s jiným právním předpisem, nebyla umístěna ani jedna tabulka registrační značky (zvláštní registrační značka trvale manipulační značka byla položena na palubní desce za předním sklem vozidla). Jmenovaný byl v Třebelčovicích pod Orebem v ulici kontrolován hlídkou strážníků Městské policie Třebelčovice pod Orebem, kde byl ztotožněn z předložených dokladů (občanského průkazu).
4. Žalobce měl porušit § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 38 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích v platném znění s odkazem na § 32 a § 33 vyhlášky č. 343/204 Sb., o registraci vozidel.
5. Za spáchání přestupku byl žalobci uložen správní trest podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v platném a účinném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a v souladu s § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, konkrétně pokuta ve výši 5 000 Kč. Podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu správní byl žalobci dále uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na pozemních komunikacích po dobu 6 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč se splatností do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce v rámci **prvního žalobního bodu** tvrdil, že ze strany správního orgánu I. stupně i žalovaného došlo k porušení jeho ústavního práva garantovaného v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a totiž práva *každého, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům*.
7. Je-li právo být přítomen projednání své věci a vyjádření se ke všem prováděným důkazům dáno Listinou (každému) účastníkovi, pak je vyloučeno, aby správní orgán explicitně vyslovil domněnku, že takové právo účastník ztrácí, má-li právního zástupce. Správní orgán I. stupně (žalovaný sekundárně) přitom trval na tom, že čl. 38 odst. 2 LZPS neplatí tehdy, pokud u úkonu správního orgánu postačí účast právního zástupce účastníka, tedy nejde-li o úkon, při němž sám správní orgán považuje účast účastníka za nezbytnou. Taková interpretace je přitom svévolí vrchnostenského orgánu. Právní

zástupce je od účastníka odlišný subjekt s odlišnou rolí, a pokud účastník hodlá využít svého práva účastnit se osobně, společně s právním zástupcem, správní orgán mu nemůže takové právo odepřít.

8. Žalovaný i správní orgán I. stupně ignorovali LZPS zaručené právo na osobní účast žalobce při jednání, neboť nevyhověli jeho žádosti o odročení, přestože pro odročení existoval vážný důvod (nemoc žalobce). Dále žalobce ve svých tvrzeních sumarizoval genezi nyní přezkoumávané věci. Na den 15. 7. 2021 bylo v označené věci nařízeno ústní jednání. Předvolání bylo doručeno toliko právnímu zástupci žalobce. Žalobce na své osobní účasti při ústním jednání trval, ale jednání dne 15. 7. 2021 se účastnit nemohl pro nemoc, neboť byl testován AG testem na covid-19 s pozitivním výsledkem. Toto oznámil úřadu dne 13. 7. 2021 spolu s žádostí o odročení jednání. Jednání odročeno nebylo. Na den 22. 11. 2021 bylo nařízeno druhé a poslední jednání ve věci, přičemž dne 19. 11. 2021 zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně oznámení o prodělávané nemoci covid-19, spolu s žádankou na PCR test, a následně dne 22. 11. 2021 před jednáním opět žádost o odročení spolu s pozitivním PCR testem. Žádal odročení jednání, aby se mohl osobně ve věci vyjádřit, účastnit se jednání. Ani toto jednání nebylo odročeno. Správní orgán přes výše uvedené rozhodl ve věci. V této souvislosti žalobce závěrem uvedl, že žalobou napadané rozhodnutí žalovaného se nevypořádalo s odvolací argumentací, toliko rekapitulovalo skutečnosti; navíc jen zčásti, neboť druhou omluvu k jednání na den 22. 11. 2021 již ani netematizovalo.
9. **Druhou žalobní námitkou** žalobce sporoval kompetenci příslušníků městské policie, kteří žalobce zastavili bez oprávnění; tato námitka, jak žalobce dále uvedl, tedy sleduje nezákonnost samotného zásahu. Žalobce v této souvislosti zdůraznil, že je-li obvinění vzneseno na základě nezákonně získaného důkazu (typicky nezákonný odposlech, domovní prohlídka apod.), není legitimní. Podle zák. č. 361/2000 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších právních předpisů, je obecní policista oprávněn zabránit v jízdě řidiči vozidla jen ve vyjmenovaných případech, a to v § 118a onoho zákona. Případ technické závady vozidla bagatelního charakteru, tedy takového, který neohrožuje provoz na pozemní komunikaci, ve výčtu není. Žalobce svou jízdou ani jízdami vlastnostmi vozidla rozhodně neohrožoval provoz na silnici. Příslušníci městské policie tedy překročili své pravomoci a důkazy získané takto nemohou správnímu orgánu jakkoli sloužit k prokazování viny žalobce. Dle názoru žalobce tak v daném případě nebylo v řízení použito jiných než nezákonně získaných důkazů, neboť městská policie žalobce zastavila a kontrolovala mimo své kompetence a jí pořízené záznamy tedy nejsou v tomto řízení využitelné.
10. Následně, konkrétně tedy **třetím žalobním bodem**, žalobce zdůraznil vady, které byly provedeny v dokazování, zjištěný sutkový stav tak dle jeho názoru není úplný. Konkrétně žalobce uvedl, že správní orgán, přestože se opírá o ustanovení, podle něž platí, že tabulka s registrační značkou má být viditelná nejméně na 40 metrů, neprovedl žádný důkaz směřující k ověření této veličiny. Jinak vyjádřeno, pokud je žalobci kladeno za vinu, že registrační značku neměl umístěnu podle předpisu, viditelně, měl správní orgán vést dokazování tak, aby ověřil, zda značka viditelná na uvedenou vzdálenost byla, či nikoli.
11. Žalobce uvedl, že mu není známo, že by správní orgán provedl v tomto ohledu jakékoli dokazování, natož takové, které by cíleně ověřilo danou skutečnost. Pokud se správní orgán rozhodl tento nedostatek překlenout přijetím tvrzení policistů, pak jde o

nepřípustné přijetí ryze subjektivního vnímání; ovšem ani takový, byť nedostatečný, důkaz v řízení prováděn nebyl – nedošlo k výsledku zasahujících policistů, konečně ani žalobce.

12. V neposlední řadě se žalobce ohradil proti tvrzení uvedenému v Rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde bylo uvedeno, že: *„Téměř všechna vyjádření obviněného prostřednictvím jeho advokáta, byla pouze obecným (často používaným), spekulativním a účelovým konáním. Na tomto místě správní orgán poukazuje na zásadu oficiality v přestupkovém řízení, která znamená, že pokud svým tvrzením obviněný z přestupku některý z důkazů zpochybňuje, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je na něm, aby svá tvrzení prokázal.“* Žalobce zdůraznil, že správní orgán si nemůže dovolit tak zásadní kritiku, jakou provedl v první citované větě, aniž by pro to měl důkazy; konečně ani v rovině tvrzení nijak nepodal, v čem byly výstupy žalobce „spekulativní“, „účelové“ a „pouze obecné“. Pokud správní orgán uzavírá, že žalobce nesplnil svou povinnost položená tvrzení prokázat, pak žalobci musel dát příležitost povinnost tvrzení o povinnost důkazní doplnit. To se ovšem nestalo, správní orgán tedy nesprávně přičetl žalobci neunesení důkazního břemene, neboť takto lze věc uzavřít jedině tehdy, pokud žalobce (v civilním řízení to platí obdobně) prostřednictvím navržených důkazů svá tvrzení neobhájí. Žalobce navrhoval minimálně svou výpověď, která by byla zásadní, správní orgán toto ovšem zcela ignoroval.
13. V pořadí **čtvrtým žalobním bodem** žalobce uvedl, že rozhodnutí jsou vadná v právním vyhodnocení věci, neboť je na věc aplikována nesprávná norma. Podle § 28 zák. č. 243/2001 Sb. platí, že: *„Tabulka zvláštní registrační značky trvale manipulační a tabulka zvláštní registrační značky pro zkušební účely se umísťují na vozidlo v počtech uvedených v odstavcích 3 a 4. Tyto tabulky nemusí být umístěny v místě určeném pro umístění tabulky registrační značky a nemusí být osvětleny. Řidič vozidla zajistí, aby zvláštní registrační značka byla za nesnížené viditelnosti čitelná.“* Pokud měl správní orgán na mysli vyhl. č. 343/2014 Sb., tak není z jeho výstupu zřejmé, čím a jak žalobce jednal v rozporu s tam uváděnými normami. *Tabulka zvláštní registrační značky trvale manipulační* byla na vozidle žalobce umístěna přesně v souladu s požadavky právního předpisu. Navíc správní orgán cituje z § 33 odst. 4 nepřesně, když nedodržuje přesnou dikci normy, což může komplikovat podřazení skutkového děje normě. Zkrátka, správní orgán v klíčové pasáži rozhodnutí, namísto aby tuto část formálně bezvadně a materiálně správně a beze všech pochybností podal, tzn. aby na řádně popsany skutkový stav aplikoval normu, tu citoval formálně bezchybně z řádně označeného právního předpisu, cca 13 – 14 stran rozhodnutí věnoval zbytným záležitostem, z literatury opsaným pasážím k věci nepřilíš přiléhavým.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 11. 3. 2022, ve kterém navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí, i na obsah Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
15. Podrobněji shrnul procesní vývoj nyní projednávané věci a dále se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám.
16. Žalovaný uvedl, že žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání náležitě poučen o náležitosti omluvy z ústního jednání. Dne 12. 7. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce, kde uvedl, že trvá na své osobní účasti, ale dne 15. 7. 2021 se účastnit

nemůže, aniž by uvedl nějaký důvod. Na toto podání správní orgán reagoval písemností ze dne 13. 7. 2021, ve které se odkázal na předvolání k ústnímu jednání, kde jsou uvedeny náležitosti omluvy, které znovu uvedl. Téhož dne byla správnímu orgánu doručena správa od právního zástupce, že žalobce telefonicky potvrdil, že měl pozitivní AG test na Covid - 19. Toto bude opakovat a lékařskou zprávu, resp. nařízení PCR testu a karantény dodá. Dne 15. 7. 2021 bylo doručeno další podání žalobce, které reagovalo na sdělení, že ústní jednání odročeno nebude. Byla uvedena skutečnost týkající se objednání odvolatele na test, opět bez jakéhokoliv doložení. Správní orgán provedl ústní jednání v nepřítomnosti žalobce. Následně nebyly doloženy žádné podklady pro náležitou omluvu. Žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání náležitě poučen o náležitostech omluvy, a přesto svoji omluvu nijak nedoložil.

17. Žalovaný dále zdůraznil, že dle § 79 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o silničním provozu je strážník obecní policie ve stejnokroji oprávněn zastavovat vozidla, jestliže řidič vozidla nebo přepravovaná osoba je podezřelá ze spáchání přestupku týkajícího se bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. V daném případě žalobce dne 18. 2. 2021 v 16:30 hodin řídil na pozemní komunikaci v Třeběchovicích pod Orebem, silniční motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, kdy na vozidle, v rozporu s jiným právním předpisem, nebyla umístěna ani jedna tabulka registrační značky (zvláštní registrační značka trvale manipulační značka H 4711 byla položena na palubní desce za předním sklem vozidla). Žalobce byl v X v ulici X u domu čp. X kontrolován hlídkou strážníků Městské policie Třeběchovice pod Orebem, kde byl ztotožněn z předložených dokladů (občanského průkazu). Dle názoru žalovaného byl přestupek oznámen oprávněným subjektem.
18. K právní kvalifikaci žalovaný uvedl, že žalobce byl uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) bod 1 - řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a to ve spojení s ustanovením § 38 odst. 3 – prováděcí předpis stanoví způsob umístění tabulky s registrační značkou, zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích v platném znění s odkazem na ustanovení § 32 způsob umístění tabulky s registrační značkou na vozidle a § 33 Zvláštní pravidla pro umístění tabulky s registrační značkou, vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel. Správní orgán I. stupně se v rámci uvedení navazujících právních norem odkázal na pravidla, která platí pro umístění registračních značek. V daném případě nebyly na vozidle umístěny tabulky registračních značek. Umístěním je myšleno na místě určeném konstrukčním řešením, nikoli kdekoliv na nebo ve vozidle.

IV. Jednání před krajským soudem

19. Dne 22. 7. 2022 se ve věci konalo jednání před krajským soudem, kterého se zúčastnil zástupce žalobce. Žalobce a žalovaný se z jednání krajského soudu omluvili. Zástupce žalobce setrval na obsahu žaloby. Dále navrhl k provedení důkazu výslech žalobce, uvedený důkazní návrh byl krajským soudem pro nadbytečnost zamítnut.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.

Skutkový stav

21. Správní orgán I. stupně dne 14. 5. 2021 rozhodl příkazem (kterým byl žalobci uložen správní trest za výše popsané jednání). Příkaz byl žalobci doručen fikcí dne 31. 5. 2021. Dne 4. 6. 2021 byl správnímu orgánu I. stupně doručen odpor společně s plnou mocí právního zástupce. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a předvolal žalobce k jednání na den 15. 7. 2021. Předvolání bylo zástupci žalobce doručeno dne 14. 6. 2021. Dále správní orgán I. stupně požádal živnostenský úřad o informaci, zda je žalobce oprávněn k provozování živností a bylo mu sděleno, že oprávnění zaniklo ke dni 26. 8. 2019 a doplnil do spisu Protokol o přidělení zvláštní registrační značky trvale manipulační ze dne 19. 1. 2009 Městským úřadem Rychnov nad Kněžnou, Odborem dopravy a silničního hospodářství. Tento protokol obsahoval podmínky, které je třeba dodržet a postup v případě zneužití nebo nedodržení stanovených podmínek. Zvláštní registrační značky byly přiděleny žalobci (IČO) a jejich převzetí dne 21. 1. 2009 stvrdil svým podpisem. Dne 12. 7. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce k plánovanému ústnímu jednání - návrh na odročení jednání. Ve vyjádření uvedl, že předvolání bylo doručeno pouze právnímu zástupci, žalobce však na své osobní účasti trvá, ale jednání dne 15. 7. 2021 se účastnit nemůže. Na toto podání správní orgán obratem reagoval sdělením ze dne 13. 7. 2021, kde mimo jiné opětovně žalobce poučil o tom, jak omluvu z jednání řádně doložit (obdobně byl žalobce poučen i v předvolání k jednání). Dále dne 13. 7. 2021 právní zástupce sdělil správnímu orgánu, že mu žalobce téhož dne doručil zprávu a telefonicky jí potvrdil, že měl pozitivní AG test na Covid – 19. Snažil se dovolat své ošetřující lékařce, ale zatím bezúspěšně. Toto bude opakovat a lékařskou zprávu, resp. nařízení PCR testu a karantény dodá. Prosil o omluvu z jednání nařízeného na den 15. 7. 2021 a odročení na jiný termín s tím, že bude informovat o postupu nemoci žalobce.
22. Dne 15. 7. 2021 (čtvrtek) byla správnímu orgánu doručena zpráva, ve které právní zástupce uvedl, že se žalobce chce jednání osobně účastnit, pro karanténu se jej účastnit nemůže. Uvedl, že žalobce je objednan na test na pátek, dříve termín nebyl. Teprve v pátek se tak může prokázat výsledky testu PCR. Do té doby má nařízenou karanténu a správní orgán jej nutí ji porušit, když deklaroval, že jednání proběhne v jeho nepřítomnosti. Žalobce nesouhlasil, aby jednání bylo vedeno v přítomnosti samotného zástupce, a proto vydal pokyn, aby se zástupce jednání neúčastnil. Opakovaně žádal o odročení jednání. Dne 15. 7. 2021 bylo provedeno ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, o čemž byl sepsán protokol. V rámci ústního jednání bylo provedeno dokazování.
23. Dne 15. 7. 2021 byla správnímu orgánu doručena námitka podjatosti oprávněné úřední osoby a metodika úřadu. Dne 20. 7. 2021 správní orgán I. stupně, vedoucí odboru přestupků informoval právního zástupce o tom, že jeho podání ze dne 15. 7. 2021 bylo vyhodnoceno částečně jako námitka podjatosti a částečně jako stížnost. Dne 23. 7. 2021 bylo vypraveno usnesení o námitce podjatosti, kdy oprávněná úřední osoba Mgr. R. V., metodik odboru přestupků Mgr. P. U. a ostatní úřední osoby Magistrátu města Hradec Králové nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování věci vedené pod zn. P/603/2021/OP/Vod, neboť nebyla splněna podmínka daná § 14 odst. 1 správního řádu. Písemností ze dne 20. 7. 2021 byl odvolatel informován o přijetí stížnosti a písemností ze

dne 6. 8. 2021 bylo odvolateli sděleno, že jeho stížnost byla odložena jako nedůvodná. Část podání pod bodem D - Návrh postupu dle § 131 správního řádu byla postoupena nadřízenému správnímu orgánu Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, který žalobci sdělil písemností ze dne 6. 8. 2021 pod č. j. KUKHK-26605/DS/2021/Kj, že neshledal důvody k převzetí věci nebo postoupení věci z důvodu vhodnosti. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 20. 10. 2021 oznámil ukončení dokazování a poučil o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim (doručeno žalobci dne 21. 10. 2021). Správní orgán stanovil termín k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k těmto podkladům na den 22. 11. 2021. Dne 9. 11. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno podání žalobce, které obsahovalo pod bodem A. námitku podjatosti proti úřední osobě Mgr. R. V., pod bodem B. vyjádření ve věci a důkazní návrhy. Správní orgán I. stupně dne 15. 11. 2021 vypravil sdělení k námitce podjatosti, ve kterém uvedl, že o ní již bylo pravomocně rozhodnuto, nedošlo ke změně rozhodných skutečností, proto správní orgán o opakované námitce již nerozhoduje, neboť o námitce již jednou rozhodnuto bylo.

24. Dne 15. 11. 2021 byla správnímu orgánu doručena žádost právního zástupce o stanovení jiného času termínu seznámení se spisem a to po 10:30 hod., neboť rodinná situace a doprava veřejnou dopravou mu neumožňuje dostavit se na 9. hodinu. Této žádosti správní orgán vyhověl a stanovil seznámení se spisem na den 22. 11. 2021 v 13:00 hodin. Dne 19. 11. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení právního zástupce, že mu žalobce oznámil, že se u něj objevily příznaky Covid-19, provedl AG test s pozitivním výsledkem, následně byl objednan na PCR test, doklady posílá poštou. Žalobce by chtěl úkon seznámení se spisem učinit osobně, ale nyní mu to neumožní zdravotní situace. Žalobce nesouhlasil s provedením úkonu pouze v právním zastoupení, nakolik chce ve věci sám aktivně vystoupit i formou podání své výpovědi. Žádal o odročení termínu 22. 11. 2021 na jiný pozdější termín v horizontu za předpokládanou karanténou. Dále žádost o změnu termínu dne 19. 11. 2021 právní zástupce doplnil fotografií certifikátu žalobce o Covid pozitivitě. Správní orgán I. stupně dne 22. 11. 2021 sdělil, že postačí, pokud se úkonu dle § 36 odst. 3 správního řádu zúčastní pouze jeho právní zástupce, doručeno dne 22. 11. 2021. Téhož dne byl doručen návrh na provedení důkazu výsledkem žalobce. S ohledem na prodělaný Covid nemohl žalobce podat výpověď v době dalších 10 dnů.
25. Dne 22. 11. 2021 správní orgán I. stupně sepsal protokol o seznámení se spisem a vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Následně správní orgán vydal rozhodnutí ve shora uvedené věci, které vypravil dne 10. 12. 2021.

Právní hodnocení

26. Předmětem nyní projednávané věci je jednání žalobce, za které byl správními orgány obou stupňů uznán vinným, a byla mu uložena správní sankce. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů plyne, že žalobce svým jednáním porušil povinnost plynoucí z § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ve spojení s § 38 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidla na pozemních komunikacích, a s odkazem na § 32 a § 33 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu.
27. Klíčovým pro právní posouzení věci stran prvního žalobního bodu je zabývat se tím, zda v případě omluvy žalobce (před jednáním, které se konalo dne 15. 7. 2021), této nebylo vyhověno důvodně – v souladu se zákonem – a zda tedy nastaly předpoklady v dikci § 80

odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a mohlo být rozhodnuto, respektive věc projednána v nepřítomnosti žalobce.

28. Pokud se účastník řízení, který byl předvolán, nemůže k ústnímu jednání dostavit, musí se náležitě omluvit. Omluva přichází v úvahu jen ze závažných důvodů a současně platí, že musí být včasná. Zvláštní pravidla přitom platí v případě nepřítomnosti obviněného, který by svojí nepřítomností u ústního jednání mohl mařit průběh řízení. Pro tyto eventuelní případy zákonná úprava stanoví, kdy je možno ústní jednání konat i bez přítomnosti obviněného. Především je tomu tak tehdy, pokud se obviněný na předvolání k ústnímu jednání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu, což přísluší bezprostředně posoudit správnímu orgánu, který řízení o přestupku vede. Dalším případem, kdy by bylo možné konat ústní jednání bez přítomnosti obviněného, je, že byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti. V obou případech však platí, že toto je možné jen tehdy, pokud nepřítomnost obviněného u ústního jednání nebude na překážku zjištění stavu věci.
29. Pojmy „náležitá omluva“ či „dostatečné důvody“ je nutno vnímat jako neurčité právní pojmy, prostřednictvím kterých zákonodárce umožňuje aplikujícím správním orgánům dostatečně zohlednit konkrétní okolnosti každého případu a posoudit, zda daná situace pod ten který neurčitý právní pojem spadá. Výklad neurčitého právního pojmu správním orgánem je podroben soudnímu přezkumu. V případě neurčitých právních pojmů soud zkoumá, zda určitý jev reálného života byl správním orgánem správně podřazen pod neurčitý právní pojem. Soud musí mít možnost přezkoumat, zda interpretace a aplikace neurčitého právního pojmu správním orgánem je v souladu se zákonem, jaké podklady pro své rozhodnutí k tomu správní orgán soustředil, zda tak učinil v rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout a zda jeho zjištění s těmito podklady nejsou v logickém rozporu. Jestliže takový přezkum možný není, je rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 7 As 78/2005- 62).
30. K náležitostem omluvy obviněného z přestupku z ústního jednání se v řadě svých rozsudků vyjadřoval Nejvyšší správní soud. Dospěl přitom k závěru, že sice nemusí jít nutně vždy o omluvu předem, že však omluva musí být učiněna bezodkladně (rozsudek ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66) a obviněný ji musí odůvodnit (rozsudek ze dne 22. 2. 2006, č. j. 1 As 19/2005-71). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23, uvádí, že *„aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny tři podmínky: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat.“* Soud dodává, že byť se tyto rozsudky týkají předchozí právní úpravy o přestupcích, závěry tam učiněné nepochybně dopadají i na nyní posuzovanou věc, neboť zkoumaný institut a jeho smysl a účel se novou právní úpravou nezměnil.
31. Žalobce v nyní posuzovaném případě nedostal požadavku výše uváděnému bod bodem 3), neboť důvod omluvy řádně nedoložil a svá tvrzení v omluvě neprokázal.

32. V předvolání k ústnímu jednání ze dne 14. 6. 2021 byl žalobce nad rámec obecného poučení náležitě poučen o náležitostech omluvy. V předvoláních bylo uvedeno: „*Jako důležitý důvod omluvy dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nelze považovat neodkladné služební či soukromé záležitosti nebo lékařem vystavenou pracovní neschopnost, pokud Vám tato neznemožňuje/nebrání dostavit se k projednání věci ve stanovený termín. Pro případ omluvy Vás poučujeme, že aby mohla být omluva přijata, musí být uplatněna včas (zpravidla ve chvíli), kdy se osoba o překážce, která jí brání zúčastnit se ústního jednání, dozví, nejpozději před začátkem ústního jednání). Omluva musí obsahovat konkrétní důležitý důvod (je nedostačující obecný odkaz na pracovní zaneprázdněnost, pobyt v zahraničí, či zdravotní problémy) a musí být řádně doložena (například listinami) tak, aby si správní orgán mohl ověřit její pravdivost. Upozorňujeme, že k akceptaci omluvy nedochází automaticky ale až po posouzení její řádnosti a včasnosti.*“
33. Obdobné ale spíše ještě konkrétnější poučení správní orgán I. stupně zopakoval ve sdělení ze dne 13. 7. 2021, kterým reagoval na podání žalobce, ve kterém tento mimo jiné uváděl, že se ústního jednání (v tomto případě bez uvedení důvodů) nezúčastní – podání žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně dne 12. 7. 2021. Na to navazovala informace žalobce (respektive jeho právního zástupce) ze dne 13. 7. 2021, kdy právní zástupce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že mu žalobce téhož dne doručil zprávu a telefonicky jí potvrdil, že měl pozitivní AG test na Covid – 19. Snažil se dovolat své ošetřující lékaře, ale zatím bezúspěšně. Toto bude opakovat a lékařskou zprávu, resp. nařízení PCR testu a karantény dodá. Prosil o omluvu z jednání nařízeného na den 15. 7. 2021 a odročení na jiný termín s tím, že bude informovat o postupu nemoci žalobce. Dne 15. 7. 2021 (čtvrtek) byla správnímu orgánu doručena zpráva, ve které právní zástupce uvedl, že se žalobce chce jednání osobně účastnit, pro karanténu se jej účastnit nemůže. Uvedl, že žalobce je objednan na test na pátek, dříve termín nebyl. Teprve v pátek se tak může prokázat výsledky testu PCR. Do té doby má nařízenou karanténu a správní orgán jej nutí ji porušit, když deklaroval, že jednání proběhne v jeho nepřítomnosti.
34. I přes výše uvedené poučení se žalobce z jednání nařízeného na den 15. 7. 2021 omluvil pouze výše citovaným způsobem, bez jakéhokoli doložení svých tvrzení. Nabízelo se správnímu orgánu I. stupně zaslat vyjádření ošetřujícího lékaře, který žalobce poslal na PCR test, objednávku učiněnou mailem či sms, že je na PCR test objednan na pátek (jak tvrdil) – nejspíše tedy pátek 16. 7. 2021. Žalobce byl navíc opakovaně informován o tom, že takto formulovaná omluva je nedostačující, neboť není doložená. Omluva žalobce tak nebyla žalobcem dodána řádně, jak požaduje zákon a jak byl žalobce opakovaně poučen.
35. Krajský soud spíše pro upřesnění dodává, že problematika řádné a včasné omluvy je relevantní pro zhodnocení procesního postupu správního orgánu jen v případě nařízeného jednání. Žalobce, potažmo jeho zástupce, se mýlí, pokud o výzvě k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu hovoří jako o jednání. Nejde o jednání ve smyslu § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky. K uvedenému úkonu postačila účast zástupce žalobce, nehledě na žalobcovy možnosti. Proto se už ani žalovaný tvrzením o nemožnosti se dostavení žalobce (opět pro onemocnění Covid – 19) nezabýval.
36. Pokud jde o **druhý žalobní bod**, k tomuto krajský soud ve shodě se žalovaným poznamenává, že přestupek žalobce byl zjištěn, zadokumentován a oznámen Městskou policií Třebechovice pod Orebem. Obecní policie se podílí v rozsahu stanoveném zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů nebo zvláštním

zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích [k tomu srov. § 1 odst. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 553/1991 Sb.]. Za tímto účelem strážníci disponují podobnými povinnostmi a oprávněními jako příslušníci Policie České republiky zařazení k výkonu služby ve Službě pořádkové policie např. rozhodnout o odstranění vozidla, které tvoří překážku silničního provozu nebo neoprávněně parkuje na vyhrazeném parkovišti, zastavovat vozidla, usměrňovat provoz na pozemních komunikacích, měřit rychlost vozidel, zjišťovat, zda není osoba pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, použít donucovací prostředky včetně služební zbraně, atd. (vše je specifikováno zejména v § 11 – § 17g zákona č. 553/1991 Sb. a použití donucovacích prostředků potom reguluje § 18 - § 24 zákona č. 553/1991 Sb.).

37. Dle § 79 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o silničním provozu, je strážník obecní policie ve stejnokroji oprávněn zastavovat vozidla, jestliže řidič vozidla nebo přepravovaná osoba je podezřelá ze spáchání přestupku týkajícího se bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. V daném případě žalobce dne 18. 2. 2021 v 16:30 hodin řídil na pozemní komunikaci v Třebelchovicích pod Orebem, silniční motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, kdy na vozidle, v rozporu s jiným právním předpisem, nebyla umístěna ani jedna tabulka registrační značky (zvláštní registrační značka trvale manipulační značka byla položena na palubní desce za předním sklem vozidla). Žalobce byl v X v ulici X u domu čp. X kontrolován hlídkou strážníků Městské policie Třebelchovice pod Orebem, kde byl ztotožněn z předložených dokladů (občanského průkazu).
38. Pokud jde o **třetí žalobní bod**, se žalobcem lze obecně souhlasit v tom, že tvrzení správního orgánu o přenesení důkazního břemene na žalobce (pokud tvrdí nějakou skutečnost) nemá – obecně procesně vzato – v řízení o přestupku místa. Obecně totiž i v takovém správním řízení platí tzv. vyšetřovací zásada a tudíž odpovědnost za náležité zjištění skutkového stavu je na správním orgánu (§ 3 správního řádu a § 52 správního řádu – uvedená ustanovení se subsidiárně aplikují ke speciální právní úpravě v § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky). Dokazování a skutkový stav však byl zjištěn, jak plyne ze správního spisu (zejména správního orgánu I. stupně) řádně a dostatečně. V nyní posuzovaném případě nebylo nutné provést výslech žalobce (který tento sám navrhoval), neboť takovýto důkazní prostředek by za nastalé procesní a skutkové situace již nebyl potřebný (nadto jde obecně v procesních předpisech o tzv. subsidiární důkazní prostředek s nižší mírou objektivit – s ohledem na to, že vyslýchaný účastník má beze sporu zájem na výsledku projednávané věci).
39. Žalobce dále uváděl, že správní orgány nevedly řádně dokazování stran toho, zda byla zvláštní registrační značka trvale manipulační značka (která byla položena na palubní desce za předním sklem vozidla – což žalobce nesporně) viditelná a čitelná na vzdálenost 40 m ve smyslu § 32 odst. 2 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel v platném a účinném znění. Dle posledně uváděného ustanovení platí, že: *„Tabulka s registrační značkou se tvarově upravuje pouze podle místa, na kterém je umístěna tak, aby úpravou byla zachována její čitelnost. Tabulka s registrační značkou, s výjimkou registrační značky pro mopedy, má být v čistém stavu za nesnížené viditelnosti čitelná na vzdálenost nejméně 40 metrů.“*
40. Uvedené však není pro posouzení věci právně relevantní, neboť přestupek žalobce spočívá v tom, že žalobce svým jednáním porušil povinnost plynoucí z § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ve spojení s § 38 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o

podmínkách provozu vozidla na pozemních komunikacích, a s odkazem na § 32 a § 33 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Žalobce totiž neměl zvláštní registrační značku trvale manipulační značku umístěnou na místě k tomu určeném – podle § 32 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., totiž platí, že: *„Tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztratě.“* Problematika viditelnosti značky ve smyslu § 32 odst. 2 vyhlášky č. 343/2014 Sb., se vztahuje k situaci, kdy se tabulka s registrační značkou tvarově upravuje (pouze podle místa, na kterém je umístěna).

41. Pokud jde o **čtvrtý žalobní bod**, zde není krajskému soudu zcela zřejmé, na jakou případnou nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí (potažmo Rozhodnutí správního orgánu I. stupně) poukazoval. Žalobce nejprve citoval dikci § 28 vyhlášky č. 243/2001 Sb., v daném případě jde ale o podzákonný právní předpis, který již pozbyl účinnosti a byl nahrazen vyhláškou č. 343/2014 Sb. s účinností od 1. 1. 2015 (vybraná ustanovení s účinností od 1. 1. 2016). Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů plyne, že žalobce svým jednáním porušil povinnost plynoucí z § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ve spojení s § 38 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidla na pozemních komunikacích, a s odkazem na § 32 a § 33 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Žalobce neměl umístěny registrační značky vozidla na místech k tomu konstrukčně určených. Uvedené plyne jednoznačně z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 29. července 2022

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně